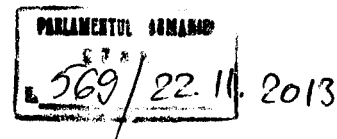

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

2166
15/11/2013

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege pentru modificarea lit. a) a alin. (1) al art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură*”, inițiată de un grup de parlamentari – PSD, PNL, PP-DD (Bp. 437/2013).

I. Principalele reglementări

După cum reiese din Expunerea de motive, propunerea legislativă are ca obiect de reglementare modificarea textului lit. a) a alin. (1) al art. 7 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2006 pentru aprobarea schemelor de plăți directe și plăți naționale directe complementare, care se acordă în agricultură începând cu anul 2007, și pentru modificarea art. 2 din Legea nr. 36/1991 privind societățile agricole și alte forme de asociere în agricultură, cu modificările și*

completările ulterioare, având în vedere că moștenitorii de drept ai terenurilor agricole au arendat, închiriat sau exploatat direct terenurile, beneficiind și de subvențiile acordate conform prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 125/2006 și ale legislației europene, în timp ce Curtea de Conturi condiționează acordarea subvenției de prezentarea titlului de proprietate pentru fiecare moștenitor, chiar dacă terenul respectiv este exploatat prin arendare, închiriere sau regim propriu. Inițiativa legislativă a fost elaborată față de atenționarea transmisă Guvernului României de către Comisia Europeană, în sensul că, prin condiționarea eligibilității acordării subvențiilor europene pentru agricultură de o procedură ce ține de legislația națională, se încalcă legislația europeană.

II. Observații

1. Precizăm că **teza I** a textului propus reia forma în vigoare în prezent a textului art. 7 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 125/2006. În privința **tezei a doua** a textului propus prin inițiativa legislativă, semnalăm faptul că aceasta derogă de la regimul juridic general al proprietății comune astfel cum a fost consacrat prin prevederile *Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare*.

Menționăm, în acest sens, că prevederile art. 639, art. 640 și art. 641 din Noul Cod civil se referă la folosirea bunului comun, respectiv exercitarea actelor de administrare asupra acestuia cu acordul tuturor coproprietarilor sau al coproprietarilor ce dețin majoritatea cotelor părți.

De asemenea, conform prevederilor art. 641 alin. (1) din Noul Cod civil, „*Actele de administrare, precum încheierea sau denunțarea unor contracte de locațiune, cesiunile de venituri imobiliare și altele asemenea, cu privire la bunul comun pot fi făcute numai cu acordul coproprietarilor ce dețin majoritatea cotelor-părți*”, sancțiunea nerespectării acestor dispoziții fiind inopozabilitatea actului juridic față de coproprietarul care nu a consimțit, expres sau tacit, la încheierea actului (art. 642 alin. (1) din Noul cod civil).

În acest sens, apreciem că un contract de arendare încheiat de „*oricare dintre coproprietari*”, astfel cum se preconizează prin textul inițiativei legislative nu poate fi opozabil celor care nu și-au manifestat consimțământul în sensul arendării terenului agricol, fiind necesar,

pentru evitarea, pe cât posibil, a unor litigii între coproprietari și între aceștia și arendaș, ca încheierea contractelor de arendare a terenurilor agricole, respectiv exploatarea acestora să se realizeze cu acordul tuturor coproprietarilor sau al coproprietarilor ce dețin majoritatea cotelor părți.

2. Semnalăm existența unei inadvertențe din punct de vedere terminologic, în sensul că este improprie sintagma „*arendat sau închiriat*”, deoarece arendarea, ca și închirierea, sunt varietăți ale contractului de locațiune, iar termenul „*arendare*” desemnează tocmai locațiunea bunurilor agricole. Astfel, conform dispozițiilor art. 1778 alin. (1) din Noul Cod civil, „*Locațiunea bunurilor imobile și aceea a bunurilor mobile se numește închiriere, iar locațiunea bunurilor agricole poartă denumirea de arendare*”.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative în forma prezentată.**

Cu stimă,

Victor - Victor FONTA

Domnului senator **George – Crin Laurențiu ANTONESCU**
Președintele Senatului